

Der kan forlanges en Oversættelse af Kendelsen og de andre i denne Artikel nævnte Aktstykker til det Lands officielle Sprog, hvor Kendelsen paaberaabes. Denne Oversættelse skal være bekræftet af en diplomatisk eller konsulær Repræsentant for det Land, hvor den Part, der gør Kendelsen gældende, er hjemmehørende, eller af en edsvoren Translatør i det Land, hvor Kendelsen paaberaabes.

Artikel 5.

De i foranstaaende Artikler indeholdte Bestemmelser skal ikke berøve nogen af de interesserede Parter Retten til at gøre en Voldgiftskendelse gældende paa den Maåde og i den Udstrækning, der er hjemlet ved Lovgivningen eller Traktaterne i det Land, hvor en saadan Kendelse paaberaabes.

Artikel 6.

Denne Overenskomst omfatter kun de Voldgiftskendelser, der er afsagt, efter at den i Genève den 24. September 1923 aabnede Protokol angaaende Voldgiftsklausuler er traadt i Kraft.

Artikel 7.

Denne Overenskomst, der skal staa aaben til Undertegnelse for alle Undertegnere af Protokollen af 1923 angaaende Voldgiftsklausuler, skal ratificeres.

Den kan kun ratificeres af saadanne Medlemmer af Folkeforbundet og af saadanne Stater, som ikke er Medlemmer af Forbundet, paa hvis Vegne ogsaa Protokollen af 1923 er blevet ratificeret.

Ratifikationerne skal saa snart som muligt deponeres hos Generalsekretæren for Folkenes Forbund, der vil give alle dem, som undertegner, Meddelelse om Deponeringen.

Artikel 8.

Denne Overenskomst træder i Kraft tre Maaneder efter, at den er blevet ratificeret af to af de høje kontraherende Parter. I senere Tilfælde træder den for hver af de høje kontraherende Parters Vedkommende i Kraft